631/01

Den 5. november 2001 blev i sag nr. 55.149:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydene

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har i skrivelse af 13/3 2001 til nævnet redegjort for sagen således: "Klagen vedrører den tegnede motorkøretøjsforsikring, idet vores forsikringstager er utilfreds med, at vi har afvist at udbetale erstatning efter et uheld den 6. juli 2000, hvor forsikringstagers bil SJ… blev totalskadet, da føreren med en spirituspromille på 2.32 (mindsteværdi, målt over 1 time efter uheldet) mistede herredømmet over bilen, der kørte i grøften og samtidig ramte en elmast. … Forsikringstageren, der var fører af bilen, blev kørt på skadestuen, og da politiet kl. 03.30 rettede henvendelse til ham på Grenaa Centralsygehus, skønnedes han påvirket af alkohol i middel til svær grad. Der blev udtaget blodprøve kl. 3.42, som viste en promille på 2,32 i mindsteværdi. Middelværdien, som lægges til grund i civilretlige sager var på udtagelsestidspunktet over 1 time efter uheldet målt til 2,42, hvilket indebærer en middelværdi på uheldstidspunktet på over 2,6 promille. Forsikringstageren kunne ikke på dette tidspunkt forklare noget om årsagen til uheldet. I en senere afhøring hos politiet den 26. juli 2000 forklarede forsikringstageren, at bilens højre hjulpar umiddelbart før uheldet kommer ud i rabatten, idet han på stedet havde bemærket en ca. 15 cm høj kant fra asfalten til rabatten. Han styrede derfor kontra og mistede herredømmet over bilen, hvorefter han kørte i grøften i modsatte side af

vejen. På dette grundlag afviste vi den 8. august 2000, at yde kaskoerstatning i henhold til forsikringsbetingelsernes § 3 stk. 3.3.B., hvoraf fremgår, at vi ikke dækker skade forvoldt, mens bilen føres af en person, der er beruset, jf. FAL § 20. … Den modtagne klage giver os ikke grundlag for at ændre afgørelse, da det er vores anbringende, at forsikringstageren var beruset, jf. FAL § 20, og at dette var hovedårsagen til uheldet, uanset om han først ramte en kant/græsrabat i den ene side af vejen inden han kørte i grøften i den modsatte side af vejen eller han kørte direkte i grøften, idet en ædru person ville kunne have nået at rette bilen op. Som uheldet er beskrevet i politirapporten er der tale om et klassisk spirituskørselsuheld, hvor spirituspåvirketheden er en naturlig forklaring på uheldets opståen, forløb og omfang."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og anfører ved sin advokat, at vejens beskaffenhed var hovedårsagen til færdselsuheldet.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**§ 3 Kaskoforsikring … Stk. 3.3 Forsæt, spiritus, førerbevis m.v.** … b forvoldt, medens køretøjet blev ført af en person, der var beruset, jfr. forsikringsaftalelovens § 20."

Nævnet udtaler:
Det kan lægges til grund, at klagerens alkoholpromille blev målt til 2.32 (mindsteværdi) én time efter færdselsuheldet.

Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens betydelige selvforskyldte beruselse som den væsentligste årsag til skaden. Selskabet har således været berettiget til at afvise forsikringsdækning, jf. den citerede dækningsundtagelse og forsikringsaftalelovens § 20.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen